

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ แยกแยะชนิดของข้อผิดพลาดในการเขียน และการหาความถี่ของชนิดของข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ พบว่า ชนิดของข้อผิดพลาดที่พบ มีทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่

1. อักษรวิธี
2. ไวยากรณ์
3. อรรถศาสตร์
4. วิทยาหน่วยคำ
5. การใช้คำฟุ่มเฟือย

ซึ่งข้อผิดพลาดประเภทไวยากรณ์เป็นประเภทของข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด กล่าวคือ นักศึกษามีการใช้กาลไม่เหมาะสมกับเนื้อความ มีการผันกริยาไม่ถูกต้องตามกาล มีการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง มีการเลือกใช้ประเภทของคำไม่เหมาะสม และมีการใช้ประธานและคำกริยาไม่สอดคล้องกัน ร้อยละ 61.75 รองลงมา คือ อักษรวิธี กล่าวคือ นักศึกษามีการสะกดคำผิด ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด และมีการใช้อักษรพิมพ์ใหญ่ผิด ร้อยละ 31.02 รองลงมา คือ อรรถศาสตร์ กล่าวคือ นักศึกษาเลือกใช้คำที่มีความหมายไม่เหมาะสมกับบริบท ร้อยละ 4.52 รองลงมา คือ การใช้คำฟุ่มเฟือย กล่าวคือ นักศึกษามีการใช้คำฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็น ร้อยละ 2.11 อันดับสุดท้าย คือ วิทยาหน่วยคำ กล่าวคือ นักศึกษาใช้คำอุปสรรคและคำปัจจัยไม่ถูกต้อง ร้อยละ 0.60

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าความถี่ของข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา ข้อผิดพลาดประเภทไวยากรณ์เป็นประเภทของข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด ร้อยละ 61.75 โดยสามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ ดังนี้

1. การใช้กาล (Tense) กล่าวคือ นักศึกษาใช้กาลไม่เหมาะสมกับบริบท เช่น I **see** her laughing. (I **saw** her laughing.)

2. การผันคำนามและคำกริยา (Noun and Verb Declension) กล่าวคือ นักศึกษาผันคำนามและคำกริยาไม่สอดคล้องกัน เช่น So they **was** staying in a living room. (So they **were** staying in a living room.)

3. การใช้โครงสร้างประโยค (Sentence Structure) กล่าวคือ นักศึกษาใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่เหมาะสม เช่น **It has good weather.** (The weather was good.)

4. การใช้คำนำหน้านาม (Article) กล่าวคือ นักศึกษามีการใช้คำนำหน้านามที่ไม่ถูกต้อง เช่น I came back to the hotel to have **a** breakfast. (I came back to the hotel to have breakfast.)

5. การใช้ชนิดของคำ (Part of Speech) กล่าวคือ นักศึกษาใช้ชนิดของคำไม่เหมาะสมกับรูปประโยค เช่น There is one thing that makes me **surprise.** (There is one thing that makes me surprised.)

ตารางที่ 2 ร้อยละของข้อผิดพลาดประเภทไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นในงานเขียนของนักศึกษา

ที่	ประเภทย่อยของข้อผิดพลาดประเภทไวยากรณ์	จำนวนข้อผิดพลาด	ร้อยละของข้อผิดพลาด
1	การใช้กาล	43	20.98
2	การผันคำนามและคำกริยา	51	24.88
3	การใช้โครงสร้างประโยค	13	6.34
4	การใช้คำนำหน้านาม	9	4.39
5	การใช้ชนิดของคำ	89	43.41
	รวม	205	100

จากตารางร้อยละของข้อผิดพลาดประเภทไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นในงานเขียนของนักศึกษา พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การใช้ชนิดของคำ ร้อยละ 43.41 รองลงมา คือ การผันคำนามและคำกริยา ร้อยละ 24.88 รองลงมา คือ การใช้กาล ร้อยละ 20.98 การใช้โครงสร้างประโยค การใช้คำนำหน้านาม ร้อยละ 6.34 และ ร้อยละ 4.39 ตามลำดับ เห็นได้ว่า นักศึกษามีปัญหาในการเลือกใช้ชนิดของคำให้ถูกต้อง เนื่องจากไม่เข้าใจชนิดของคำในแต่ละประเภท ผู้สอนควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านไวยากรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกใช้ชนิดของคำให้ถูกต้องมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ทำให้ผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ วิทยาลัยนานาชาติได้อย่างตรงจุด โดยจะนำไปบูรณาการกับรายวิชา ENGL1216 Communicative Grammar 1 ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นเรื่องการใช้ไวยากรณ์และรายวิชา ENGL2105 English Syntax 1 ซึ่งเป็นรายวิชาที่อธิบายประเภทของคำโดยละเอียด เนื่องจากทราบเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา ผู้สอนจะสามารถเตรียมเนื้อหา แบบฝึกหัดและสื่อการสอนที่มุ่งเน้นไปในการพัฒนาทักษะหรือความรู้ที่นักศึกษาขาด เมื่อนักศึกษาได้รับความรู้ที่ตรงจุด ทักษะการเขียนก็จะพัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล สามารถได้นำความรู้ไปปรับใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ทำให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถไปปรับใช้กับการศึกษาต่อและการทำงานในอนาคต